

Zusters als inspiratiebron voor wereldverbeteraars

▲ Bij winst hebben de Witte Zusters al een bestemming voor de Erfgoedprijs Brabant. Links zuster Antoinette Winkelman en rechts schrijfster van het boek *Ilse van Dongen*. FOTO JAN ZANDEE

De Witte Zusters, die ook in Boxtel wonen, zijn in de race voor de Erfgoedprijs Brabant 2017. Ze hopen met de prijs hun missies te vereeuwigen in een dialoog met wereldverbeteraars.

Marleen Duijf

Boxtel

De Witte Zusters zijn gemiddeld achter in de tachtig. Zuster Antoinette Winkelman die zondag 84 jaar wordt, is nog een 'jonkie'. Kwiek en monter schuift de zuster aan tafel in de woonkamer van haar gemeenschap in zorgcentrum De Molenwiek.

„De zusters worden oud, pas werd er nog een 95 jaar”, zegt ze. Er is dus nog tijd zat om de dialoog met andere wereldverbeteraars aan te gaan. Want dat willen de Witte Zusters doen met hun project 'De Verschilmakers' als ze op 5 oktober de Erfgoedprijs Brabant 2017 van 10.000 euro winnen. Het idee voor het verhalenproject, ont-

stond bij het maken van het boek 'Dragers van hoop', dat verscheen vanwege het 150-jarige bestaan van de congregatie. De schrijfster Ilse van Dongen uit Tilburg stelde dit boek samen met fotografe Leila Willems en Marina van Dalen, coördinator Nederland van Missiezusters van Onze Lieve Vrouw van Afrika, kortweg: de Witte Zusters.

Inspirators

„Er was nog zoveel te vertellen over hun missies in onderwijs en zorg voor mensen in Afrika. Zo mooi en inspirerend”, licht Van Dongen toe. „En toen kwamen we op het idee de zusters als inspirators te verbinden met andere wereldverbeteraars, verschilmakers en om zo mee te dingen naar de prijs.”

Het project dient voor het behoud van het immateriële erfgoed, de verhalen. De link met de actualiteit is snel gelegd, vindt Van Dongen. „Kijk naar vluchtelingen, onderwijsvernieuwingen of de

zorg.” Uiteindelijk wordt dan de dialoog tussen de verschilmakers in woord en beeld vastgelegd.

„Ik vind het fijn om over mijn missietijd te vertellen”, zegt zuster Antoinette. „Het brengt herinneringen boven en soms een beetje heimwee.”

Ze kwam als verpleegster bij de Witte Zusters. Als 23-jarige werd ze ook vroedvrouw en ging ze in 1962 naar Tanzania.

Het avontuur en de wens in Afrika mensen te leren om zichzelf te helpen spraken haar enorm aan. „Ik heb een hele mooie tijd gehad. Maar er waren ook moeilijkheden, je werd vaak ziek door malaria. Na negen maanden in de bush van Tanzania kon ik het niet meer aan.”

Zuster Antoinette maakte kenbaar dat ze niet verder kon en werd teruggehaald.

Het publiek kan nog op een van de drie finalisten stemmen, tot zondagmiddernacht via de site www.erfgoedbrabant.nl.